Annak példázata, amivel Allah küldött engem, az Útmutatásból és a Tudásból olyan, mint annak a bőven áradó zápornak a példázata, amely elér egy földet

Abu Músza-tól (Allah legyen elégedett vele), továbbította a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta: "Annak példázata, amivel Allah küldött engem, az Útmutatásból és a Tudásból olyan, mint annak a bőven áradó zápornak a példázata, amely elér egy földet. Annak egy része tiszta, jó és termékeny. A föld befogadja a vizet és sok zöld növényt és éltető füvet és takarmányt sarjaszt. Egy része megtartja magában a vizet. Allah azt hasznossá teszi az emberek számára: ihatnak, itathatnak, öntözhetnek és földművelésre is használhatnak belőle. (Ennek az esőnek) Egy része pedig egy nagy, tágas földet ér, amely nem tartja meg a vizet és nem is sarjaszt zöld növényzetet. Az tehát annak a példázata, aki jártassá és tanulttá válik Allah Vallásában, és hasznosítja azt, amivel Allah Engem küldött. Az ilyen személy tanul és tanít. És annak a példázata, aki fejét nem fordítja afelé és nem is fogadja el Allah Útmutatását, amelynek továbbításával Én bízattam meg."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaqun ᶜalayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) itt egy összehasonlítást tesz, és csodálattal eltelve beszél arról, aki hasznosítja azt, amit ő elhozott a bizonyító útmutatásból és az útból, amely elvezet a megkövetelthez és a tiszta vallásjogi tudáshoz; ezt hasonlítja egy olyan földhöz, amelyre bőséges eső érkezik; ezt három csoportra lehet osztani: Az első: tiszta és jó föld, ez az esővizet elfogadja, és számos friss lédús és száraz növényt sarjaszt, amelyeket az emberek hasznosíthatnak. A második: megtartja a vizet, ám nem sarjaszt növényzetet, tartja és megőrzi a vizet, hogy az emberek hasznosíthassák, ihatnak belőle, itathatják állataikat és öntözhetik vele a földjeiket. A harmadik: egy sima és lapos terület, nem tartja meg a vizet és nem is sarjaszt növényzetet; önmagában ennek vizét nem lehet hasznosítani, és az emberek számára sem lesz hasznos. Ezekhez hasonlók azok, akik hallgatják azt, amivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a tudásból és az útmutatásból elküldetett. Az első: a tudós, a vallási dolgokban jártas, aki ismeri Allah Vallását, a megszerzett tudás alapján cselekszik és másokat is erre tanít. Ő olyan, mint a jó föld, megissza, beszívja a vizet, önmagában hasznosítja , növényzetet sarjaszt, ami mások hasznára is válik. A második: aki megőrzi a tudást, de nem rendelkezik a szükséges megértéssel és következtetéssel; ő gyűjti a tudást és az idejét ezzel tölti, ám ő ezen felül nem végez önkéntes, kötelezőn felüli cselekedeteket; vagy nem jól érti meg azt, amit összegyűjtött. Az mások eszköze lesz. Ő olyan, mint a föld, amelyen megmarad a víz, amelyet az emberek hasznosítani tudnak. A harmadik: aki hallja a tudást de nem őrzi azt

meg és nem aszerint cselekszik és nem is tudja átadni azt másoknak. Ő olyan, mint a sima, sós és lapos föld, amelyen nincs növényzet és nem fogadja el a vizet vagy elrontja azt (a vizet), mások számára felhasználhatatlanná téve.

http://www.sunnah.global/hadeeth/hu/show/4233